

LOV OG EVANGELIUM

Utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 4

April 1988

24. årg.

La ingen våre eder!

La ingen våre eder med *tomme ord*, formarer Paulus (Ef. 5,6). Tomme ord er i denne forbindelse alt det som stammer fra menneskets hjerte og tanker. Det som altså ikke er av *Gud*, og dermed imot den sunne lære. Alt som blir lagt til nåden og frelsen i Jesus Kristus *alene*.

Djevelen kom med tomme ord til Jesus, da han fristet Ham i ørkenen, selv om de syntes å være «innholdsrike». Han brukte jo Guds eget ord – til å friste! Du er jo Guds Sønn, så – Slik kommer han også til troende idag. Du er jo en kristen! Da skulle du vel kunne gjøre både det ene og det andre. Du skulle jo være slik og slik, og ikke sånn som du er? Slik får han ført mange bort fra den *enfoldige* tro på Jesus. Får dem til å tvile på sin nådestand, bli misfornøyd med *Jesus alene*, og begynne å søke «større ting». Slik

har han mange tjener også idag, som riktignok gir seg ut for å være tjener for rettferdigheten, men som til sist viser seg å være Satans tjener (2 Kor. 11,15). De som følger disse røster, ender opp med en annen Jesus, en annen ånd og et annet evangelium (2 Kor. 11,4).

Måtte Gud gi oss nåde idag, hvor det vel trenges mer enn noensinne, å avsløre disse ånder og deres «tomme snakk». Så vi ikke skal bli ført bort fra det *eneste* navn som er gitt under himmelen, ved hvilket vi skal bli frelst (Ap.gj. 4,12). Ta enhver tanke til fange under lydighet mot *Kristus* (2 Kor. 10,5).

Den som i sin *armod* henger fast ved Herrens nåde, henger fast ved Herren selv, og skal ikke bli uten frukt. Den skal *Herren* sørge for (Joh. 15,4–5).

Einar Kristoffersen

(Forts. fra forrige nr.)

Når er jeg en kristen?

Av O. V. Sendstad

Hvilke kjennetegn gir evangeliet på å være en kristen?

Når vi vil tale om evangeliets kjennetegn, er det godt å holde det klart hva evangeliet er. Evangeliet er i en sum disse to ting: En *innbydelse* til Jesus og et *tilsagn* eller løfte om en gave. Dette hører vi sammenfattet i disse ord av Jesus (Mt. 11,28): «Kom til meg, alle I som strever og har tungt å bære,» – det er *innbydelsen*. «Og jeg vil gi eder hvile!» – det er *tilsagnet* eller løftet.

For enda klarere å vise hva evangeliet er fortalte Han en lignelse, hvor innbydelsen lød (Luk. 14,21): «Gå i hast ut på byens gater og streder, og før herinn de fattige og vanføre og blinde og halte». Og gang på gang sa Han selv, at Han var kommet for å frelse fortapte, syndere og syke på sjelen. Denne innbydelse lyder særlig klart i de tre første evangelier.

Men leser du det fjerde, Joh. evangelium, vil du særdeles klart få høre om tilsagnene og løftene om gaven. For her kommer det særlig tydelig frem at Jesus sier: Jeg vil gi liv, jeg vil gi fred, gi sjæleføde, gi lys, gi herlighet; ja Han vil gi *syndenes forlatelse*, gi rense i Ordet og blodet.

Når evangeliet er slik, må de åndelige kjennetegn på å være en kristen etter evangeliet passe særlig dertil, d.v.s. det må være to enkle klare, enfol-

dige kjennetegn, et som svarer til innbydelsen og et annet, som svarer til løftet.

Betrakt først det kjennetegn som svarer til innbydelsen: Er evangeliet en innbydelse til Jesus, så må kjennetegnet være, at man *mottar* innbydelsen og *kommer*. Og er innbydelsen utsendt til halte, blinde, døve, vanføre, fattige, syke, fortapte, ugugdelige og syndere, så må det rette kjennetegn være: Å komme til Jesus slik som man i virkeligheten er: Den halte skal komme som halt, den blinde blind, den døve døv, den fortapte fortapt, den uguadelige uguadelig, synderen med sin virkelige synd.

At et menneske kommer til Jesus nettopp som det er, kaller vi *omvendelse*.

Dette er det første store og nødvendige kjennetegn på å være en kristen: At man omvender seg og kommer til Herren Jesus ganske som man er.

Å bli «omvendt» er altså ikke å bli syndfri eller fullkommen, ikke å bli så ualminnelig meget frommere og bedre enn man var før, men det er å komme som man er med sin synd og sin hellighet, sin fortapthet og sitt strev; å komme i sin virkelige tilstand og situasjon, ikke i en innbildt eller forgjøglet tilstand.

Hvordan vår tilstand og situasjon enn er, den som kommer til Jesus, blir aldri støtt bort. Det ses av at ordene: «Den som kommer til meg, vil jeg ingenlunde støte ut». (Joh. 6,37) overhodet ikke inneholder én eneste antydning av hvorledes man skal være for å komme til Jesus. Den som drages til Jesus i det indre menneske og kommer som han er, han blir omvendt.

Betrakt dernest det kjennetegn, som svarer til *tilsagnet* og *løftet*.

Når løftet sier: Du skal få liv, få forlatelse, få nåde, få frelse, få renselse, hva annet passer da til en slik gave, enn at jeg tror på det, jeg hører og regner det for sant, så jeg tar imot det som tilsies meg?

Og dette er da også det andre store, nødvendige kjennetegn på å være en

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender eksp., namn og adr.
Bladet blir halde oppe av frivillige gaver.
Eksp: O. Dyrøy, 5620 Tørvikbygd.
Telefon 05-55 83 63
Alt som har med bladet sin eksp. å gjera,
blir sendt dit, som tinging, oppseiing
og adresseforandring.

Gåver til bladet kan sendast kass. M. Bø
postgiro 5 68 21 33.

Red. Einar Kristoffersen, Eklundbk. 11
3770 KRAGERØ, tlf. 03-99 08 45.

Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Form. Ragnar Opstad
Opstadv. 38, 4350 Nærbø. Tlf. 04-43 36 85
Kass. Margrete Bø,
Vistnesvn., 4070 RANDABERG
Postgiro 5 68 21 33. Bankgiro 3204.10.10222

kristen: At jeg i troen mottar gaven – eller som vi kort pleier å si: At jeg tror.

Er det å tro det samme som å motta en gave (Ef. 2,8), så er troen som to tomme hender, som intet har i seg selv, men må fylles med innhold utenfra; og troen merkes i oss som en ånd, hvori vi vet, at vi intet har fortjent, at all vår ros ogære ingenting er, og at alt hva vi er, har og får, stammer fra Guds godhet, nåde og barmhjertiget, helt uforskyldt og gratis (Es. 55,1ff). Derfor skal troens to tomme hender også kjennes på at dens innhold er Jesus, Jesu ord Jesu person, Jesu gjerning, Jesu død og oppstandelse, Jesu rensende, sonende blod. Når troen har dette innhold, da har og eier den *alt* hva Jesus er og har.

Derfor: Hvor der er tro på Jesus, der er syndens forlatelse, der er den rettferdighet og fullkommenhet, som Jesus hadde fordi Han oppfylte loven.

For troens hemmelighet er denne:

Tror du på Jesus, da kan alt det som ble sagt om Ham, sies om deg! Tror du, tilregner Gud deg alt hva Jesus er og har (Rom. 4). Tror du, da er du ren, hellig, uskyldig, fullkommen, syndfri, skyldfri, elskelig og behagelig for Gud, ved Guds *tilregnelse*. Derfor er dette sant:

Tror du på Jesus, så er Jesus og himmelen din.

Dette er usvikelige og sikre kjennetegn på at man er en kristen, at man lever i omvendelse og tro på Jesus.

Alt annet som kan sies om en kristen, er tvetydig og gjenstand for diskusjon og strid. Den som vil diskutere omvendelsens og troens nødvendighet,

han viser at han er helt borte fra Gud og savner sans for Guds rike.

La oss derfor for klarhetens skyld

også si litt om: *Forholdet mellom lovens og evangeliets kjennetegn.*

(*Forts. neste nr.*)

Kunnskap eller kjennskap!

Og det er det ævelege livet at dei kjenner deg, den einaste sanne Gud, og den du sende, Jesus Kristus. Joh. 17,3. Menneske kan ha kunnskap om mange ting. Kunnskapen er god, men kjennskapen er det mest avgjerande. Her talar Jesus med sin far, at dei må «kjenna deg den einaste sanne Gud –». Kjenner ikkje folket Gud? Vi har bibel, bøker, møter, skular og mykje meir. Alt dette har vi, og endå ber Jesus om at dei «må kjenna deg, Gud». Forstår du dette? Mest alle protesterar, Gud er visst ikkje vanskeleg å kjenna eller koma overeins med.

Gud står solidarisk med syndaren, dei små dei hjelpelause. Han er ein altomfattande og kjærleg Gud. Ja, endå om mange, mange forkastar Guds klåre ord om kva som er synd, så elskar Gud. Så her manglar sann kunnskap. Men det går og an å ha sann kunnskap – og fara vill.

«Herre! Herre! har vi ikkje tala profetord i ditt namn, og drive ut vonde ånder i ditt namn, og gjort mange under i ditt namn? Då skal eg seia dei beint ut: Eg har aldri kjent dykk! Gå i frå meg de som gjorde urett.» Mat. 7. 22-23.

Her gjev Herren oss kunnskap om korleis menneske kan kom på feil veg. Med sin kunnskap og sine gjerningar vert dei trøysta, og trudde so visst dei var Guds barn. «Mange seier eg dykk skal prøva å koma inn, men er ikkje god til.» Teikn og under, profet-røyst og all kunnskap er ikkje inngang til Guds rike. Nei, dette er ingen «anstøtsstein». Den sanne Guds veg går om død og liv. Kunnskap og gjerningar frå vår sida kan bare føra død og dom med seg, for den einaste sanne Gud lyt prøva vårt hjarta på denne veg: «Gjer det so skal du leva.»

Når då syndaren etter kortare eller lengre tid, vil oppfylla det som den sanne Gud krev, vert avmakta stor. Hjarta som skulle vera reint og godt vert sjukt og sårt, syndig og ureint. Mange fekk vedkjenna si synd, be om nåde, og då tilgjev Gud. Kom no og høy, Herren tek i mot deg slik som du er, og meir i same lei. Det skuldtynge samvet kan verta letta ved å erkjenna kva ein har gjort. Syndserkjenning kan verta driven fram av menneske påverknad, og av indre naud. Då kjenner syndaren ein stor lette. Tenk, eg fekk bekjenna mi stilling. No må eg vel vera

ein kristen, eit Guds barn. Eg sannar synda, ber om nåde og endå gret på mine kne for Herren, men ikkje før har du lagt bort bibel og bøn: eg er visst den same. Å, Herre Jesus, kva skal eg gjera? Det arme hjarta vert jaga frå stad til stad frå, det eine forsett til det andre. Alt vert prøvd, men freden frå Gud og anden sitt vitnemål om barnekår fekk ein ikkje. Viljen til å vera ein sann kristen tørka burt.» Hjertet det skjelver og pulsen slår matt, Øynene lukkes, omkring meg er natt».

Dette er vegen frå død til liv, frå kunnskap om synda og til kjennskap. Kjennskap til at eg er seld under synda og elskar ho like til døden. Å, kor mange som gav opp her, utanfor porten. Anger over synd, bøn og tårer og mykje åndelighet hjalp ikkje.

Men so talar vår tekst om ein som Gud sende. «Han du sende,» sa Jesus. Dette er sæle ord. Han opna døra for syndaren store, han var den vi skulle få liv og frelse ved. Ein lyt få erfara at det er sant det ordet seier: «For av lovgjerningar vert ikkje kjøt retferdig gjort.» Vart vi frelst ved lovgjerningar, som alle kan gjera meir og mindre, då døydde Kristus utan grunn. Vi måtte ha eit heilt nytt og reint menneske. Eit som var reint og heilagt som Gud. Det har vi fått. Guds nåde var so stor. Skrifta kallar han for mellommann. Ein som skulde stå mellom Gud og oss, bera syndeansvaret vårt på sin lekam, ved sin død, og ta synda burt frå Guds åsyn så langt som aust er frå vest. Difor ropa kan på korset: «Min Gud, Min Gud, kvifor har du forlete meg?» Så

stort, det slutta ikkje med dette rop. Då var alt hans liv til ingen nytte. Det vart og eit fullført, og eit trua sitt vitnemål: Fader, i dine hender gjev eg mi ånd. Han bøygde hovudet og gav ånda si over til Gud. Det er bare det Sonen gjorde som har verdi for Gud. Om oss seier skrifta: «Du har bare trøytta meg med dine synder, og gjort meg møya med dine misgjerningar». Det kan vel ikkje verta verre, men *der* og bare *der* er det mogeleg å få kjenna krafta av Jesus liv og død. «Eg, ja eg er den som slettar ut misgjerningane dine for mi skuld, og syndene dine kjem eg ikkje i hug.» Når alt har misslukkast for den dødsdømte syndar, seier Herren.» For mi skuld utslettar eg synda di. Åleine for mi skuld. «Der fant jeg fred for mitt arme hjerte, og vinteren blev til en liflig vår.» Kjennskapet til dette er det evigelivet. Gud være takk for si useielige gåva.

Odd Dyrøy

EN ANDEN TID

Rockmusik – hyggeaftener – religiøs underholdning. Dette er nogle få uddrag af vor tids såkaldte kristne aktiviteter. Men den, som kritiserer denne blanding, kalldes for bagstræver, gammeldags, forstår ikke ungdommen. Det er, som der for nylig blev sagt: Det står meget værre til i mange kirker, end de fleste ved. Mange ser, hvordan det går nedad, og de pines i deres sjæl, men de kan ingenting gøre, for så bliver de frosset ud og betragtet som modstandere af kristent arbejde.

Åndsmagternes virksomhed

De, som mere og mere søger at indføre verdens metoder og væsen i deres kirker, ofte med præsterne i spidsen, er, hvad enten de vil indrømme det eller ej, de største modstandere af bibelsk vækkelse. Man taler om, at vi nu lever i en anden tid og må tilpasse sig den for at vinde mennesker. De, som ikke ser, hvad Guds ord siger, lader sig bedrage af dette. At vi lever NU er jo intet forsvar for, at vi skal slippe synd og verdslıghed ind i kristne sammenhænge. Jesus Kristus er altid den samme, og ligeledes er Guds ord altid det samme, med det samme klare, aktuelle budskab. Mennesket er også præcis det samme gennem alle tidsalder og behøver nu som tidligere den samme frelse ved Jesu blod og den samme hellige vandel. Endog Satan er den samme listige, uhyggelige fjende af Jesus.

Mange nutidige kristne glemmer, at vor kamp er imod onde og urene åndsmagter. Det er jo disse åndsmagter, som er bag ved den verdslıghed, der som en giftgas trænger ind blandt

kristne bekendere i dag under skin af, at det er nødvendigt, for vi lever i en anden tid.

Læs og overvej Ef. 2:2 og 6:12. Disse onde åndsmagter kommer ind via rockmusik, TV og lette religiøse underholdningsprogrammer. Således bliver man bedraget, og til og med ældre mennesker, som skulle vide bedre, giver sit bifald til denne urene blanding. For det værste er, at man blander Jesu hellige navn ind i denne verdslıge optræden med sang, musik og tale.

Mange har vidnet om, at alt dette udmarver det åndelige liv og fører mennesker bort fra et virkeligt liv i Gud. Stakkels unge og ældre, som får servaret denne religiøse blanding. Man burde i stedet for kunne lytte til en bibelsk forkynELSE om, at man er en synder, som har behov for frelse, behov for at blive født på ny og blive en ny og helligjort skabning, som vender ryggen til denne verdens væsen.

Den bibelske kristendom forkynDES ganske vist endnu på sine steder, men den trænges mere og mere tilbage her i den sidste tid.

Den, som bliver en ny skabning i Kristus, vil ikke have noget at gøre med de nævnte urene og verdslige metoder, være sig i hjem eller kirke. Mørke og lys kan ikke forenes. Den, der er født på ny, flyr for sit livs skyld, for ikke at blive besmittet.

Hvad er hensigten?

Undertiden hører man sige, at menighederne er nødt til at have alt dette moderne fra verden for at holde på ungdommen (ja, ind iblandt også de ældre). Men så må man spørge, om det er for at holde mennesker i kirker og kirkesystemer, at man arbejder. Eller er det for at vinde mennesker for Himmelten? Er det for, at de skal omvende sig og blive nye skabninger? Hvad er det egentlige formål? Bibelen siger ikke, at vi skal ligne verden så meget som muligt, den siger, at vi skal lade os forvandle. Vi skal være lys og salt i verdens mørke og forrådnelse.

Ved forsøg på at gøre den trange port videre og den smalle vej bredere end Bibelen lærer, bedrager man mennesker og gør dem den største bjørnetjeneste. At bære kristennavn, men leve på verdens vis er hykleri. Johs. Åb. 3:1 taler om sådanne, som har ord for at leve og er dog døde.

I Rom. 12:1-2 læser vi, at vi skal bringe vore legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt offer, og at vi ikke skal skikke os lige med denne verden, men lade os forvandle gennem en fornyelse af vort sind. Læs også Kol. 3:5-10. Her har vi ligeledes Bibelens klare ord om, at vi skal bryde med vort tidligere liv i syndens tjeneste og mere

og mere lade os ligedanne med Kristus.

Skil dig ud fra verdens væsen

Vil du redde både dig selv og dine kære? Vil du søge at redde dem, der ikke kender Jesus? Ja, da må du skille dig ud fra alt i denne verden, som besmitter og svækker dit åndelige liv. Det kan for eksempel være ugeblade, bøger, TV, begær efter at ligne verden på et eller andet område, forfaldiget såkaldt kristent arbejde. Skil dig fra dette, om du vil være en brudesjæl, der venter Jesus dag og nat. Du bliver måske hadet, udstødt, betragtet som lovisk, gammeldags. Men hvad gør det, blot du har det godt i dit forhold til Gud og lever i fællesskab med Herren. Kom i hu Bibelens ord: «*I utro! ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab med Gud? Den, der gerne vil være verdens ven, gør sig altså til Guds fjende.*» Jak. 4:4.

Elsk ikke verden, ej heller det, der er i verden! Hvis nogen elsker verden, så er Faderens kærlighed ikke i ham. Thi alt det, der er i verden, kødets lyst og øjnenes lyst og pral med jordisk gods, er ikke af Faderen, men af verden». 1. Johs. 2:15-17.

Der findes intet kompromis mellem lys og mørke, mellem Jesus og djævelen, mellem Guds Ånd og denne tids urene ånder. Når du føler dig trængt og modløs i kampen, som er hård for en sand kristen, der vil følge Guds ord, tænk så på, hvad der står i 1. Johs. 4:4. «*Han, der er i jer, er større end han, der er i verden.*»

Der hænger en dom over verden og over vort land, som kommer længere

og længere ud i uguadelighed og umoral. Derfor har vi intet andet valg end at gå ud fra de kirker, som slipper mere og mere verdslıghed og synd ind – uanset, hvad navn de bærer, og uanset, om de har en høj bekendelse og en højrøstet forkynELSE. Slipper de verdens liv og væsen ind, er de dog skøgekirker.

Jesu brud har kun et eneste ønske og mål, nemlig at leve et rent liv, så hun kan være til behag for sin himmelske brudgom, Jesus, og blive oprykket til at mødes med Ham, når Han snart kommer igen.

Røde signaler

Ind imellem siges det, at man dømmer, når man påtaler det frafald, som råder. Men vi må huske, at det er Ordet, som dømmer. Det er Bibelen, som advarer og formaner. Vi gengiver blot dens sandheder. Forkaster man Guds ord, får det svære følger.

I 2. Tim. 3:1-5 står der, hvordan de sidste dages mennesker vil være. Det hedder der, at de har guds frygte skin, men fornægter dens kraft. Og endvidere: dem skal du holde dig fra. Her har vi Bibelens formaning.

Den, der blæser på de røde signaler og klokkerne, der advarer ved jernbaneoverskæringen, risikerer både sit eget og andres liv. Men sådan bærer mange sig ad, når det gælder Bibelens signaler. Bibelen har mange røde signaler, som advarer os imod at lytte til Satans forføriske tale om at tilpasse sig verdens væsen. Bryder vi os ikke om dem, så risikerer vi at blive ladt tilbage, når Jesus kommer igen. Ja, vi kan gå

fortabt midt i vort febrilske, religiøse arbejde.

Lad Herren salve dig med Åndens øjensalve, så du kan skelne mellem skøgevirksomhed og det liv i Kristus, som Bibelen taler om.

Der siges, at om man kritiserer, må man have noget andet og bedre at tilbyde. Og det er netop det, vi har. Når vi siger, at du må vende dig bort fra verdens religiøse markedsplads. Når vi blæser i trompet og siger, at du må skille dig ud fra verdens væsen og frafaldet, så siger vi også: Vend dig i stedet for til Guds ord og studér det under bøn. Indvi dig til Herren og lev et rent liv i efterfølgelse af Ham. Hav altid Bibelen som rettesnor for alle livets områder. Og om det er muligt så søger sammen med ligesindede, som vil leve udskilt for Herren. Dette er det virkelige åndelige alternativ, når du trækker dig tilbage fra alt det, der ikke er i overensstemmelse med Guds ord. Midt i virvaret af lære og opfattelser findes der en lille skare, som virkelig elsker Jesus, og som viser det ved at følge Bibelens ord. Man vil gå i Herrens fodspor, bære sit kros og samle kun til og for Ham. Man venter Jesus hver dag.

Dette er en lille skare ud over hele jorden. Det er brudeskaren, Jesu egen menighed, som Han om kort tid vil hente hjem til sig.

Ladt tilbage i trængslerne

Man taler som sagt ofte om, at vi nu lever i en anden tid. Man gemmer sig bag dette udtryk for mere og mere at kunne tilpasse sig denne verden. Men

det er djævelen selv, som fører mennesker bag lyset, fordi han ved, at hans tid er kort. Han varierer metoderne og ind imellem optræder han som en lyssets engel. Det er lykkedes for ham at få mange Kristi bekendere til at sætte ordet «kristen» på de verdslige metoder, som anvendes. Men hans hensigt er jo at bedrage mennesker for at få dem til at gå fortapt, men med kristent fortegn.

Det gælder sandelig om at være på vagt og prøve alt i Ordets lys. Man skal ikke godtage alt, blot fordi det ser kristent ud. Det er forførelsernes tid, og nu gælder det at redde både sig selv og andre ud af Satans garn og de mange kneb, han anvender. Han udspænder sit net for at fange og indoktrinere mennesker, så de kommer til at tvivle på Guds ord, og så de tror løgnen i stedet for sandheden.

I Ef. 2:2 står der, at vi forhen var ledede af denne verdens tidsånd og af herskeren over luftens rige, den åndemagt, som nu er viksom i ulydighedens børn. Men nu vil Satan have de kristne til at følge samme åndemagt, når det gælder sang, musik, verdens moder og verdens begær. Det er hans bedrage-riske hensigt. For sent vil masser af mennesker vågne, når Jesus henter sin brudeskare. Da skal de stå der, ladt tilbage sammen med en antikristelig verden og dens frafaldne kirke, med en plettet religiøs dragt, ladt tilbage til trængselstidens store hjemsøgelse.

At opbygge muren

Nehemais' Bog giver os en vækkende skildring med hensyn til vort liv

og vort arbejde for Gud. På hans tid var Jerusalems mur nedrevet. I dag er murene mod synd og verdslighed også nedrevet i mange liv og arbejde. Det som man forhen klart og tydeligt så som synd, fordi Guds ord siger, det er synd, er nu ikke synd længere. Nu skal det være så frit på mange områder, uanset hvad Guds ord siger.

De, som på Nehemias' tid byggede på muren blev hånet (Neh. 4:4). Alligevel læser vi i vers 7, at «hullerne i muren begyndte at lukkes». Således må vi også med Guds ord og Helligåndens hjælp istandsætte det, der er blevet ødelagt i vort personlige liv og i vores hjem. Der er mange revner, og urenhed og ulydighed mod Ordet er trængt ind. Men lad oss på ny bevæbne os med Ordet og bønnen, så vi kan stå Satan imod, når han angriber. Vi må drage omsorg for, at vi virkelig adlyder Ordet. Bibelen siger, at genstridighed (ulydighed) er trolddomssynd og egenrådighed er afgudsbrøde (1. Sam. 15:23).

Men vi må indse, at den falske og verdsligt forfaldne kirke aldrig kan genopbygges. Jesus indgik aldrig nogen alliance med farisæisme, urenhed og frafald.

Med Herrens hjælp og med Hans ord kan vi genopbygge Guds værk – ikke et kirkeligt værk – men Guds menighed.

I Neh. 4:9 står der, at de holdt vagt både dag og nat. Her har vi et bibelsk forbillede, om vi vil tjene Herren ret og blive sejrvindere i en verden, som går sin dom og opløsning i møde.

I 1. Kor. kap. 3 tales der om at bygge på den rigtige måde. Grundvolden er Jesus Kristus, men enhver se til, hvorle-

des han bygger på den eneste sande grundvold.

Tage Nilsson
Fra bladet «Guds Rikes Røst»

Hvetekornet

Johs. 12. kap. 24–33

Dette var Jesu siste offentlige vitnesbyrd. Han taler om seg selv som hvetekornet. Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn, men hvis det dør, bærer det megen frukt. Jesus hadde levd her nede i 33 år, som barn og ungdom i Nasaret, og som moden mann gikk han iblant sitt folk, og ble prøvet i alt i likhet med oss dog uten synd.

Det var en smertens vei for vår kjære Frelser. Han kjente tyngden av våre synder, og den ble tyngre etter som han nærmet seg avslutningen, den time Faderen hadde bestemt han skulle ofres på Golgata. Ser du han stiger ned i Jordan og tar imot synderes dåp. Nu hadde han gjort seg ansvarlig for all verdens synd. Se der Guds Lam som bærer verdens synd.

Jesus og disiplene er på vei fra Betania til Jerusalem. Han taler til sine: Se vi går opp til Jerusalem, og menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal dømme ham til døden. Som han nærmer seg byen med Getsemane og Golgata, kjenner han angst og sier: Nu er min sjel forferdet, og hvad skal jeg si, Fader

frels mig fra denne time. Dog nei, derfor er jeg kommet til denne time.

Fader herliggjør ditt navn. Da kom det en røst fra himlen: Både har jeg herliggjort det, og skal atter herliggjøre det. Det så ut som det største nederlag og forbannelse, da Guds Sønn ble hengt opp på korset, for forbannet er hver den som henger på et tre. Men fra himlens synstad var det den største herlighet da Jesus døde i synderes sted, og ropte ut:

«Det er fullbragt». Forhenget i templet revnet fra øverst til nederst, og han åpnet oss en ny og levende vei inn i Himlen. I Es. 53. 12. står det om den rike frukt som Jesu død bragte: «Derfor vil jeg gi ham de mange til del, og sterke skal han få til bytte, fordi han uttømte sin sjel til døden.»

Den første frukt av Jesu død var røveren ved hans høyre side. Han ba: Jesus kom meg i hu når du kommer i ditt rike.

Da sa Jesus til ham. Sannelig sier jeg deg. Idag skal du være med mig i Paradis.

Oddvar Lønnerød

Ordet som de hørte blev dem til ingen nytte

Hebr. 4,2.

Her ser vi av Guds eget Helligånd – inspirerte ord, at det går an for oss å bli forført til en slik tilstand, at vi hører og hører og dog ikke hører Guds frelsende og helliggjørende budskap til falne hjel- peløse syndere. (Es. 6,8-13). Vi er kommet i den forførte tilstand at evangeliets sannhetsord om vår egen fortapte tilstand, og derfor også behovet for Guds frelsende budskap er skjult for oss (2 Kor. 4,1-4 og åp. 3,17-19). Derfor blir vi ikke ved Den Hellige Ånds virkede tro smeltet sammen med Guds livgivende evangeliums ord. Det er to komponenter som må smeltes sammen. En Hellig Gud og et fortapt Adams barn må bli smeltet sammen i Jesus, for å fremstille det nye mennesket i Jesus. Det er dette nye menneske med dets livsfunksjoner i verden, som djevelen setter alt inn på å hindre. Forkynnelsen av Ordet som det skarpe sverd som kløver og åpenbarer hjertets tanker og råd, og som skal føre menneskene til smeltepunktet i sann ydmyk syndserkjennelse og behov for frelse og liv i Jesus, blir utvannet.

Tekniske løsninger i kristenliv og virksomhet kommer istedet for de Gudsvirkede livsfunksjoner. Kristne organisasjoner kan bli preget i statusbetonte oppbygnigner, med intelligente naturgaver istedet for Guds sanne utdrevne arbeidere.

Guds ideal er etter Guds ord, et bøyet og ringe folk som tar sin tilflukt til Herrens navn.

Må Gud i sin omsorgsfulle nåde få holde oss våkne, så vi kan være istrand til å se til, at ikke noen skulle synes å bli liggende etter.

*Guds klokker for syndere ringer
Det budskap i hjeret ditt skriv
I Jesus og under Hans vinger
Tilregnat Hans hellige liv
Du synder ved dette får leve
Som hjelpelös gren bære frukt
Gud intet av grenen **kan** kreve
Men gjennom den gir treets frukt.*

Kristoffer Høie

Kvar den som kallar på Herrens (Jesu) namn, skal bli frelst

Rom. 10,13

Det forkynner Guds ord klart, og som alle andre Guds ord står det fast til evig tid, for Herren vaker over sitt ord og set det i verk.

Jesus seier at den som gjer etter ordet mitt, han skal erfara at det er sant, at læra er av Gud. I går las eg om ein gamal mann frå Afrika som var alkoholikar. Ei kristen kvinne fortalte han om krafta i Jesu namn, og ba han at neste gong alkoholdjevelen angreip han, så skulle han kalla på den mektige Herren Jesus. Om du ikkje hugsar noko anna enn namnet hans, så kall berre på han. – Berre namnet hans, undrast mannen, eg kan ikkje minnast så mykje, men namnet hans kan eg vel koma ihug. Han gjorde etter ordet og ropa: «Jesus, Jesus, Jesus!»

Den gamle mannen, som alt hadde eine foten i drankaren si grav, fekk verkeleg oppleva Jesunamnet si sigrande makt. Han hadde lite att av sin forstand, og endå mindre av si eiga viljekraft, men Jesus kom han til hjelp kvar gong han kalla på Jesu namn. Han blei frelst frå si last, og vart eit vitne for andre.

Eg kan og vitna av eiga erfaring at Jesu namn kan frelsa og hjelpa i vanskelege situasjonar. For femti år sidan var eg sterkt kalla av Gud, men stod imot så lenge eg kunne. Men ein dag

blei Gud meg for sterk, og eg sa ja og bestemte meg for at frå no ville eg leva som ein kristen. Men eg fekk erfara at det var vanskeleg, for eg gjekk på eit sløydkurs saman med mange verdslege kameratar, og synda fekk overtaket og eg fall i synd igjen og igjen. Eg tigga og bad Gud om kraft til å leva som ein kristen. Eg ba om hjelp og om tru og tok nye forsett og gav nye lovnader. Eg sanna mi synd for Gud og trøysta meg til at Gud gav slike nåde, men like ille gjekk det og syndebyrda blei eg ikkje fri.

For å gjera ein lang kamp og strid kort, så kom eg omsider dit at eg innsåg at eg klarte aldri leva som ein kristen, det fanst ikkje stoff i meg til det, eg kunne gi det opp. Det er ein forferdeleg situasjon å leva i, for eg såg at eg var fortapt.

Mitt i den situasjonen kom ein tanke til meg: *Du kan be Jesus frelsa deg!* Då kasta eg meg på kne og ropte på Jesus, *kan du frelsa ein slik som meg.* Då fekk eg sjå at *Jesus hadde frelst meg.* Det gjorde han på Golgata, då han sa: Det er fullført, og frå den stunda blei alt nytt.

I mars i år er det femti år sidan dette hende, og gjennom mykje anfektning og strid har eg erfare at Jesus er nok. At «min nåde er deg nok, for mi kraft vert

fullenda i vanmakt». Eg har erfare sanninga av ordet: «For du har lita kraft, men har likevel teke vare på mitt ord og ikkje fornekta mitt namn – difor har eg sett framfyre deg ei opna dør, som ingen kan lukka att». Openb. 3,8-13. Og i teneste for Herren har det vore eit godt ord for meg å gå på: Alt det de gjer, i ord eller gjerning, gjer det alt i vår Herre Jesu Kristi namn.

Elles vitnar Bibelen om mange som fekk erfara kva Jesus namn er for oss. Me kan tenkja på røvaren på krossen som ba: *Jesus, kom meg ihug når du kjem i ditt rike!* Han fekk svar med det same: Sanneleg seier eg deg, *idag skal du vera med meg i Paradis!* Jesus døydde for syndarar, og han er sjølv døra inn til barnekår hjå Gud. Han står og ventar og ser også etter deg, som han gjorde fordom etter den bortkomne sonen.

Bibelen fortel ogso om dei spedalske og dei blinde ved vegen som ropa: *Jesus, du Davids son, miskunna deg over oss!* Dei blei bønhøyrd.

Jesus fortel og om to som kom til templet for å be, den eine var ein farisear og den andre ein tollar. Tollaren stilte seg opp nede ved døra, slo seg for bringa og ba: *Gud (Jesus) ver meg syndaren nådig!* Jesus seier om han at *han gjekk rettferdigjort heim til sitt hus. Men hin ikkje*, sa han om den eigenrettferdige farisearen, som takka Gud og æra Gud for det han hadde gjort *han til*.

Legg merke til skilnaden på tollar- og farisearbøna, den eine kom i Jesu namn, mens den andre kom i eige namn.

«Å Jesus ditt namn er det beste Av alt det du syndaren gav, I bøna hans fullkomne feste, i døden hans kjepp og hans stav.

Ditt namn, det er kjelda som fløder av levande vatnet så klår, ditt namn, det er salven som grøder Vårt djupe og sviande sår». s. 395.

Amund Lid

Renset og tvettet

Mange skal bli renset og tvettet og prøvd, men de ugudelige skal bli ved å være ugudelige, og ingen ugudelig skal forstå det, men de forstandige skal forstå det. Dan. 12,10.

Det siste kapitlet i profeten Daniel er unektelig et av de merkeligste kapitler i hele bibelen. På nogen punkter er

det mørkt og hemmmelighetsfullt. Det sier ogso engelen i vers 9: Disse ord skal være gjemt og forseglet inntil endens tid. «Men på same tid er det betydningsfullt, og verd å granskes. Det taler om endetiden, om oppstandelsen og dommen. Engelen som åpenbarte seg for Daniel, var kledd i linklær og

stod over elvens vann». Og da en annen engel som stod på stranden, spurte han: Hvor lenge vil det være før disse underfulle ting er til ende, da løftet overengelen begge sine hender mot himmelen og svor ved han som lever evindelig, og oppgav en dunkel og gåtefull tidsbestemmelse. Profeten sier med en gang at han forstår den ikke. Da er det at Herren i tillegg til dunkle tidsbestemmelsernevner et tegn på endetiden og sier: «Mange skal bli renset og tvettet og prøvd, men de ugodelige skal bli ved å være ugodelige, og ingen ugodelig skal forstå det.»

Denne kunngjøring som er slutten på Daniels profetier, er på en merkelig måte i overensstemmelse med Johannes, høye åpenbarelse. Her erklærer den Herre Kristus høytidelig til slutt: La den som gjør urett, fremdels gjøre

urett, og den urene fremdeles bli uren, og den rettferdige fremdeles gjøre rettferdighet, og den hellige fremdeles bli helligjort. Se, jeg kommer snart, og min lønn er med meg». Åp. 22.11.

Alle disse uttrykkene vitner om tidens kveld. Det forteller at det skal bli en tid med kamp, prøvelser og utskillelse, alt skal åpenbares og den enkeltes indre liv, slik det i virkeligheten er, vil komme for dagen.

At vår egen tid blir mer og mer preget av dette, er klart for alle som har øyne å se med. Vi merker på den ene siden Guds nådegjerninger, med vekkelse og framgang for Guds rike. Men samtidig møter vi en frekk vantro, og en opprørsk fornekelse av Guds ord.

Rosenius

Program for sommerskolene

Sommerskole med årsmøte på Solborg Folkehøgskole, Stavanger i tiden 20/7 til 24/7 1988.

Talere: Odd Dyrøy, Einar Kristoffersen, Sven A. Berglund, Reidar Linkjendal, Amund Lid og Lars Fosdal.

Leder: Karl B. Bø.

Program:

Onsdag 20/7:

Kl. 19.00: Samling og kveldsmat.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Odd Dyrøy.

Torsdag 21/7:

Kl. 10.00: Årsmøte. Andakt ved Olav Klavenes.

Kl. 17.00: Bibeltine ved Einar Kristoffersen. Emne: «I de dager».

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Sven A. Berglund.

Fredag 22/7:

Kl. 10.00: Bibeltine ved Amund Lid. Emne: «Guds dyre lovna der og vår dyre tru».

Kl. 11.30: Bibeltine ved Reidar Linkjendal.

Kl. 17.00: Bibeltine ved Odd Dyrøy. Emne: «Eg har herleggjort deg på jorda».

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Lars Fossdal. Offer.

Lørdag 23/7:

Kl. 10.00: Nattverdmøte.

Kl. 11.30: Bibeltime ved Odd Dyrøy.
Emne: «Barnekåret».

Kl. 17.00: Bibeltime ved Reidar Linkjendal.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Einar Kristoffersen.

Sommerskole på Rauma Folkehøgskole, Molde i tiden 29/6 til 3/7 1988.

Talere: Odd Dyrøy, Einar Kristoffersen, Sven A. Berglund, Reidar Linkjendal, Godtfred Nygård og Håvar Fjære.

Leder: Sven A. Berglund.

Program:

Onsdag 29/6:

Kl. 19.00: Samling og kveldsmat.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Sven A. Berglund.

Torsdag 30/6:

Kl. 10.00: Bibeltime ved Odd Dyrøy.
Emne: «Det profetiske ordet».

Kl. 11.30: Bibeltime ved Sven A. Berglund.

Kl. 17.00: Bibeltime ved Einar Kristoffersen. Emne: «Samfunn i Ordet».

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Reidar Linkjendal.

Fredag 1/7:

Kl. 10.00: Bibeltime ved Håvar Fjære. Emne: «De tre kors».

Søndag 24/7:

Kl. 10.00: Møte ved Sven A. Berglund. Offer.

Kl. 11.30: Møte ved Einar Kristoffersen.

Kl. 13.00: Middag som avslutning på sommerskolen.

**Innmelding innen 25/6 -88 til Karl B. Bø, Vistnesveien, 4070 Randaberg.
Tlf. (04) 59 87 46.**

Kl. 11.30: Bibeltime ved Odd Dyrøy.
Emne: «Den hemmelige død».

Kl. 17.00: Bibeltime ved Reidar Linkjendal.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Godtfred Nygård. Offer til misjonen.

Lørdag 2/7:

Kl. 10.00: Nattverdmøte.

Kl. 11.30: Bibeltime ved Einar Kristoffersen. Emne: «Hjem er den barmhjertige samaritan?».

Kl. 17.00: Bibeltime ved Reidar Linkjendal.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Odd Dyrøy. Emne: «Guds store frelse».

Søndag 3/7:

Kl. 10.00: Møte ved Håvar Fjære.
Offer til misjonen.

Kl. 11.30: Møte ved Sven A. Berglund.

Kl. 13.00: Middag som avslutning på sommerskolen.

Innmelding innen 4/6 -88 til Håvar Fjære, Goksjøruta, 3200 Sandefjord.

Tlf. (034) 10831.

Priser for sommerskolene vil komme i neste nr. av bladet.

Vær fullkommen!

«I skal være fullkomne, likesom eders himmelske Far er fullkommen». Ja, slik taler Jesus – og gjør det dermed klart for oss hva loven i virkeligheten sier.

Gud, som er hellig, kan bare ha samfunn med en fullkommen skapning. En hvilken som helst annen vil gå under i møte med Ham. Ja, gå fortapt! Derfor; *Vær fullkommen!* Dette er et krav. Slik må du være. Og dette gjelder hvert eneste menneske på jord, men det er *særlig* aktuelt for den som streber etter forbedring. *En* strever kanskje med å slutte å røyke, og tenker; når bare det har lykkes meg, er jeg blitt en bedre kristen. For andre er det kanskje noe annet. Og det er selvfølgelig ikke noe galt i å ville leve rett. Men når målet er dette; at en skal kunne betrakte seg selv og konstatere: *Jeg er blitt bedre*, da bør en gi akt på Jesu ord: Vær fullkommen. Og, «dersom eders rettferdighet ikke overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer I ingenlunde inn i himlenes rike.» (Mt. 5,20). Et

annet sted sier Han: «Vær barmhjertige *likesom* eders Fader er barmhjertig» (Luk. 6,36). Altså, med andre ord; vær *som Gud!*

Lev da her uten noen synd eller minste brist verken i tanker, ord eller gjerning. Tenk, tal og gjør *bare* det som er godt og rett *for Gud*. Són så for syndene med ditt eget blod, stå opp igjen fra de døde og fremstill deg for den Hellige Gud som den som *aldri* har syndet.

Ja, dette er det som ligger på den som har slått inn på selvforbedringens vei. Du kan vel vitne om ytre forandringer, men når *hjertelivet* skal prøves, da er det vel langt igjen? Vær fullkommen! Vær som Gud!

Skriften taler bare om ett menneske som har fremstilt seg slik i himmelen, og det er *Jesus*. Ellers taler Skriften bare om slike som synger lammets pris, til Ham som *kjøpte dem* til Gud med *sitt blod*. (Åp. 5,9).

Einar Kristoffersen